

оставили отечество то си и доброволно осѣдили себеси на испѣжданье. Фивы, Мегара и Аргосъ ласково пріели тѣзи бѣжанцы. Но скоро настанѣлъ за Аѳиняны тѣ день тѣ на освободяванье то.

Фрасивулъ, който сподѣлялъ нѣкога съ Алкивиада началство то надъ Аѳинскія флотъ, намѣрвалъ се въ число то на бѣжанцы тѣ и искалъ спасеніе въ Фивы. Отъ тамъ той, заедно съсь 70 други испѣдены, направилъ внезапно нападанье на погранична та крѣпость Фила, презель ѣ и ѣ направилъ убѣжище за сички тѣ испѣдены. Повседневно нараствало число то на Фрасивуловы тѣ привѣрженцы, и най послѣ той зель да докарва страхъ на Тридесеть тѣ Аѳински тиранны. Тѣ излѣзли срѣщо Фила; но опытанье то да завладѣютъ тѣзи крѣпость не имъ са удало, и тѣ были длѣжны съсь загуба да са върнѣтъ у тѣхъ си. Тогазь Фрасивулъ наченѣлъ да прави изъ крѣпость та малки нападанья и вынаги надвывалъ, което оживявало мѣжество то на неговы тѣ сподвижници.

Критій и неговы тѣ другари не находжали вечъ безопасность въ Аѳины и са отдалечили въ Елевзина. Тамъ Критій умѣрвилъ сички тѣ колкото были подозрителны нему хора. А Фрасивулъ, нощѣжъ безпрепятственно пристѣпилъ къмъ Аѳины, и съ не голѣма та си чета, що были до хиляда хора, завладѣлъ Пирейскія портъ. Тридесеть тѣ тиранны заскоро събрали колкото могли войны; но дружина та имъ нѣмала мѣжество. Фрасивулъ одържалъ рѣшителна побѣда. Той показалъ при туй голѣма умѣренность и не щѣлъ да отдава кръвь за кръвь. Бѣгалы тѣ гражданы не преслѣдвали, наднѣлы тѣ на бойно то поле не ограбвали; побѣдитель тѣ са ползовалъ само отъ орѣжіе то и отъ жизненны тѣ потребицы. Наченѣли са преговоры съсь останѣлы тѣ въ Аѳины гражданы; власть та на Тридесеть тѣ тиранны была отмѣнена, и въ 403 г., до Р. Х. на Аѳины была възвърнѣта свобода та и предній тѣ образъ на правленіе то; но преднія блѣсъкъ и преднѣ то величіе тѣ за вынаги изгубили.